

Man finder, at der ikke gennem disse bestemmelser er skabt en tilstrækkelig garanti for et hensigtsmæssigt valg af sparekassers ledelse. Det må i princippet anses for uheldigt, at et pengeinstituts øverste ledelse, som tilfældet er ved ikke-garantkasser, er et selvsupplerende organ. Det bemærkes, at en lang række af vore store sparekasser er ikke-garantkasser. Heller ikke ledelsesformerne i garantkasser kan anses for fuldt hensigtsmæssige efter sparekasseloven, når henset til, at den for sparekasser tegnede garantikapital er af et ganske ringe beløb, således at de pågældende garanter ikke i nævneværdigt omfang personligt er økonomisk engageret i vedkommende sparekasses trivsel. I forslaget er der derfor foreslået, at den øverste myndighed i sparekasser er et repræsentantskab, der vælges af indskyderne efter regler fastsat i sparekassens vedtægter. Herved sikres, at den kreds, der har en økonomisk interesse i sparekassens virksomhed, også får indflydelse på dens ledelse. I garantkasser foreslås der dog også tillagt garanterne stemmeret. Repræsentantskabet skal vælge bestyrelsen, der som bestyrelsen i et aktieselskab sammen med direktionen forestår ledelsen af sparekassen (§ 11).

6. Som ovenfor nævnt foreslås, at egenkapitalen i en bank eller sparekasse skal udgøre mindst 8 pct. af dens samlede gælds- og garantiforpligtelser (§ 21). I konsekvens heraf er kravet i Spkl. § 9 om særskilt, betryggende sikkerhed for anbringelse af sparekassers midler ikke medtaget i forslaget.

7. I forslagens § 22 foreslås indført regler om ansvarlig indskudskapital. Såvel fra bankside som fra sparekasseside har der været interesse for, at der åbnes mulighed for at der til opfyldelse af egenkapitalkravet medregnes ansvarlig indskudskapital, der i likvidationstilfælde står tilbage for pengeinstitutternes kreditorer, herunder indskydere, men som ikke er egentlig egenkapital. For bankernes vedkommende er ønsket motiveret med, at en stigning i en banks aktiviteter, f.eks. i form af forøgelse af indlånsmassen, vil kunne gøre en udvidelse af bankens aktiekapital påkrævet på et tidspunkt, hvor en nytækning af aktiekapital ikke kan anses for hensigtsmæssig, men hvor det muligvis vil være lettere at tilvejebringe en ansvarlig indskudskapital. Fra sparekasseside er der henvist til, at en tilsvarende nødvendig forhøjelse af egenkapitalen i praksis lettest kan finde sted ved modtagelse af ansvarlig indskudskapital, idet udvidelse af garantikapitalen ofte vil være van-

skelig. Opmærksomheden henledes i denne forbindelse på, at ansvarlig indskudskapital kun kan medregnes til pengeinstitutternes egenkapital ved opgørelsen af egenkapitaldækningen og altså ikke kan medregnes i andre relationer, hvor lovforslaget indeholder betegnelsen „egenkapital“.

8. De Europæiske Fællesskaber har 28. juni 1973 vedtaget et direktiv om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter. Direktivets regler skal være gennemført i medlemslandene fra 1975. I forslaget har man i konsekvens heraf udeladt banklovens og sparekasselovens krav om indfødsret for ledelsen i banker og sparekasser og et krav i BL § 4, stk. 2, om særskilt tilladelse til oprettelse her i landet af filialer af udenlandske banker. Oprettelse af sådanne filialer er reguleret i forslagens § 5, der endvidere indeholder bemyndigelse for handelsministeren til at fastsætte nærmere regler om udenlandske filialer.

Disse regler bygger på en indstilling i en rapport af september 1973 fra en af handelsministeriet nedsat arbejdsgruppe vedrørende adgang for udenlandske banker til at drive virksomhed i Danmark.

9. Under hensyn til den betydning pengeinstitutterne har for samfundsøkonomien foreslås i forslagens § 1, stk. 6, at banker og sparekasser skal drives i overensstemmelse med redelig forretningssskik og god bank- og sparekassepraksis. For at sikre at pengeinstitutternes midler ikke kan kanaliseres ud på en sådan måde, at engagementerne ikke kan følges af tilsynet med banker og sparekasser, foreslås i forslagens § 27 at engagementer med koncern- og koncernliggende forbindelser kræver tilladelse fra tilsynet med banker og sparekasser.

I forslagens § 1, stk. 2, defineres banker som aktieselskaber, der driver bank- og sparekassevirksomhed. Banker er således som aktieselskaber - som hidtil - undergivet bestemmelserne i aktieselskabslovgivningen. Denne lovgivning gælder dog kun for banker i det omfang, bank- og sparekasseloven ikke har foreskrevet anderledes.

Sparekasser defineres i forslagens § 1, stk. 2, som selvejende institutioner, der driver bank- og sparekassevirksomhed. Da selvejende institutioner endnu ikke er undergivet en selskabsretlig regulering ved lov, gælder for sparekasserne alene bestemmelserne i bank- og sparekasseloven. Sparekassernes selskabs-